

Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs
Otrais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Vai mēs varam redzēt Kristu?

Kādu vakaru, kad vectēvs lasīja kādu stāstu savai četrus gadus vecajai mazmeitai, viņa paskatījās uz augšu un teica: „Vectēv, paskaties uz zvaigznēm!” Vecais vīrs laipni pasmaidīja un teica: „Dārgā, mēs atrodamies istabā. Šeit nav zvaigžņu.” Bet bērns uzstāja: „Tavā istabā ir zvaigznes! Skaties!”

Vectēvs paskatījās augšup, un sev par pārsteigumu atklāja, ka griestus rotā metālisks spīdums. Lielāko daļu laika spīdums nebija redzams, bet, kad gaisma trāpīja atspīdumā noteiktā veidā, tad tas izskatījās kā zvaigžņu jums. Bija nepieciešamas bērna acis, lai ieraudzītu zvaigznes, bet tās tur bija. Un no tā brīža, kad vectēvs ienāca istabā un paskatījās uz augšu, viņš varēja redzēt to, ko nevarēja ieraudzīt pirms tam.

Mēs tuvojamies vēl vieniem brīnišķīgiem Ziemassvētkiem, kas ir piepildīti ar mūziku un gaismām, viesībām un dāvanām. Bet no visiem cilvēkiem, mums kā baznīcas, kas nes Glābēja Vārdu, locekļiem jāraugās pāri Ziemassvētku fasādei un jāredz šī gada laika cēlā patiesība un skaistums.

Es domāju par to, cik daudzi Betlēmē zināja, ka tieši tur, pavisam tuvu, ir dzimis Glābējs? Dieva Dēls, ilgi gaidītais un apsolutais Mesija — Viņš bija viņu starpā!

Vai jūs atceraties, ko eņģelis teica ganiem? „Jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas

Kungs.” Un viņi pie sevis teica: „Ejam tad nu uz Bētlemi raudzīt, kas noticis” (Lūkas 2:11, 15).

Tāpat kā toreiz teica gani, arī mums savā sirdī ir jāpasaka: „Ejam tad nu raudzīt, kas noticis.” Mums tas ir jāvēlas savā sirdī. Iesim apskatīt Israēla Svēto silītē, templī, kalnā un pie krusta. Tāpat kā gani, godināsim un slavēsīm Dievu par šo lielo prieka vēsti!

Dažreiz visgrūtāk ir ieraudzīt to, kas atrodas mums pašā deguna galā. Tāpat kā vectēvs, kas nespēja ieraudzīt zvaigznes pie griestiem, arī mēs dažreiz nevaram ieraudzīt to, kas ir skaidri redzams.

Mēs, kas esam dzirdējuši šo brīnišķīgo vēsti par Dieva Dēla atnākšanu, mēs, kas esam uzņēmušies uz sevis Viņa Vārdu un esam noslēguši derību steigāt Viņa pēdās kā Viņa mācekļi — mums būtu jābūt spējīgiem atvērt sirdi un prātu un patiesi ieraudzīt Viņu.

Ziemassvētku laiks ir brīnišķīgs daudzos veidos. Tas ir labo žēlsirdības darbu un draudzīgās mīlestības laiks. Tas ir laiks, kad mēs vairāk domājam par savu dzīvi un daudzām mūsu svētībām. Tas ir laiks, kad piedodam un tiekam piedoti. Tas ir laiks, lai baudītu mūziku un gaismas, saviesīgus vakarus un dāvanas. Bet šī laika spožumam nekad nevajadzētu aizēnot mūsu skatienu un traucēt mums patiesi ieraudzīt Miera valdnieku Savā godībā.

Padarīsim šī gada Ziemassvētku laiku par gaviļu un svinību laiku, par laiku, kad mēs atzīstam par brīnumu to, ka mūsu Visuvarenais Dievs ir sūtījis Savu Vienpiedzimušo Dēlu, Jēzu Kristu, lai izpirktu pasauli!

IEROSINĀJUMI, KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

1. „Uzmanības pievēršanas aktivitātes var tikt izmantotas, lai radītu interesi un palīdzētu klausītājiem koncentrēt savu uzmanību uz mācību stundas tēmu. . . . Attēli ir vērtīgi palīglīdzekļi, lai atbalstītu mācību stundas galveno ideju un palīdzētu klausītājiem saglabāt uzmanību” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 160, 176). Sākot dalīties vēstījumā, apsveriet iespēju izmantot kādu no uzmanības pievēršanas paņēmieniem, piemēram, parādiet attēlus vai nolasiet Svēto Rakstu pantus un palūdziet ģimeni padomāt par to, kā tas viss attiecas uz šo vēstījumu.

2. „Vienam no jūsu vissvarīgākajiem mērķiem vajadzētu būt — palīdzēt citiem pielietot evaņģēlija principus ikdienas situācijās. . . . Palīdziet klausītājiem atklāt svētības, kas nāk, dzīvojot atbilstoši evaņģēlijam” (*Teaching, No Greater Call*, 159). Pēc tam, kad esat dalījušies šajā vēstījumā, apsveriet iespēju uzaicināt ģimenes locekļus dalīties pieredzē, kas viņiem ir bijusi, kad viņi koncentrējās uz Glābēju Ziemassvētku laikā.

JAUNIEŠI

Misionāra Ziemassvētki

Lorana Kuka

Savos otros Ziemassvētkos, kad es kalpoju kā pilna laika misionāre, es un māsa, ar kuru es kopā kalpoju, apciemojām nesen kristītu Baznīcas locekli un viņas

ģimeni. Pēc lieliskām Ziemassvētku vakariņām mēs dalījāmies ar viņiem Ziemassvētku vēstījumā.

Mēs palūdzām ģimeni uzzīmēt tās lietas, kas atgādināja viņiem par šo laiku, piemēram, zvaigznes, dāvanas, Jēzus dzimšanu vai Ziemassvētku egles. Tad mēs nolasījām dažus Svēto Rakstu pantus, ieskaitot 2. Nefija 19:6: „Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, un valdība būs uz Viņa kamiešiem, un Viņa Vārds būs: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks.” Mēs nodziedājām “Once in Royal David’s City” (*Hymns*, Nr. 205), noskatījāmies filmu par Jēzus dzimšanu un liecinājām par Jēzu Kristu.

Tie bija Ziemassvētki vienkāršos apstākļos, prom no ģimenes un ierastās Ziemassvētku svinēšanas, bet, kad mēs liecinājām par Glābēju, es jutu dziļāku mīlestību un pateicību par Viņu un Viņa dzimšanu, kādu es jebkad agrāk biju pieredzējusi. Es aptvēru, tie ir mani pēdējie Ziemassvētki, kalpojot Debesu Tēvam kā pilna laika misionārei, bet sapratu, ka Viņa Gars var liecināt man par Viņa Dēlu, lai kur es arī atrastos.

BĒRNI

Skaties, lai ieraudzītu Glābēju

Prezidents Uhtdorfs teica, ka Ziemassvētkos mums ir jāraugās pēc lietām, kas atgādina mums par Glābēja dzīvi. Atrodiet Svēto Rakstu pantus, atsaucies, kas dotas zemāk, lai mācītos par dažiem svarīgiem notikumiem no Viņa dzīves.

Mateja 2:1–2

Lūkas 2:46

Mateja 15:32–38

Lūkas 8:49–55

Lūkas 23:33–34, 44–46

Jāņa 20:11–20

Mūsu pienākums piedalīties tempļa un ģimenes vēstures darbā

Studējiet šo materiālu un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, kas palīdzēs jums stiprināt māsas, kuras jūs apmeklējat, un padarīt Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

Ticība • Ģimene • Palīdzība

Gadsimtu gaitā daudzi cilvēki ir miruši bez zināšanām par evaņģēliju. Daži no šiem cilvēkiem ir jūsu tuvi un tāli radnieki. Viņi gaida uz jums, kad jūs veiksiet nepieciešamos meklējumus, lai sasaistītu kopā ģimenes un izpildītu glābjošos priekšrakstus viņu labā.

Lielākā daļa pasaules tempļu nav pietiekami noslogoti. Tas Kungs ir apsolījis, ka jūsu sirdis pievērsīsies tēviem, lai Zeme netiktu pilnīgi iznīcināta Viņa atnākšanā (M&D 2:2–3).

Piedaloties tempļa un ģimenes vēstures darbā, jūs saņemsiet personīgas svētības. Viena no šīm svētībām ir prieks, ko jūs jūtat, kalpojot saviem priekštečiem. Cita svētība ir tā, ka jūs esat tempļa rekomendācijas cienīgi, kas norāda uz jūsu cienīgumu Tā Kunga priekšā. Tiem, kas šodien nav tempļa rekomendācijas cienīgi, būtu jāstrādā ar bīskapu vai draudzes prezidentu, lai kļūtu tās cienīgi, cik ātri vien iespējams. Lūdzu, nepalieciet bez šīs svarīgās rekomendācijas. Es liecinu, ka Grēku Izpiršana ir ista un ka grēki var tikt piedoti, ja tos pienācīgi nožēlo.

Kad mēs piedalāmies tempļa un ģimenes vēstures darbā, mēs esam pārliecināti, ka Svētais Gars būs ar mums, lai mierinātu mūs mūsu izaicinājumos un lai vadītu mūs, kad mums ir jāpieņem svarīgi lēmumi. Tempļa un ģimenes vēstures darbs

ir daļa no mūsu darba, kas sniedz atvieglojumu jeb palīdzību mūsu senčiem.

Džūlija B. Beka, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente.

No Svētajiem Rakstiem

Malehija 3:23–24; 1. korintiņšiem 15:29; 1. Pētera 3:18–19; M&D 110:13–16; 128:4

No mūsu vēstures

„Pravietis Džozefs Smits teica: „Lielākā atbildība šajā pasaulē, ko Dievs mums ir uzticējis, ir meklēt mūsu mirušos senčus“ (*History of the Church*, 6:313). Jau no paša sākuma Palīdzības biedrības māsas ir atbalstījušas šo dižo darbu. Navū 1842. gadā Sāra M. Kimbela, vēlēdamās palīdzēt strādniekiem, kas piedalījās tempļa celtniecības darbos, mudināja māsu grupu organizēties tā, lai varētu kalpot efektīvāk. Kad viņas sāka sapulcēties, pravietis . . . organizēja pirmo Palīdzības biedrību pēc priesterības biedrības parauga. Sākot no tā brīža, Palīdzības biedrības māsas palīdzēja virzīt uz priekšu Navū Tempļa celtniecības darbus. . . .

1855. gadā, astoņus gadus pēc tam, kad svētie pirmo reizi ieradās Jūtā, tika nodibināts Endaumenta nams. Elīzu R. Snovu, kas bija pirmās Palīdzības biedrības locekle un kas bija saglabājusi pierakstus par

šo biedrību, 1866. gadā prezidents Brigams Jangs aicināja par Palīdzības biedrības vispārējo prezidentu. Viņa un citas māsas bija uzticīgas darbinieces Endaumenta namā. Vēlāk, kad tika pabeigts Seintdžordzas, Loganas un Manti Templis, šīs māsas ceļoja uz katru no šiem tempļiem, lai varētu strādāt mirušo labā.¹

ATSAUCE

1. Marija Elēna Smūta, “Family History: A Work of Love,” *Ensign*, 1999. gada 15. marts.

Ko es varu darīt?

1. Kā es varu palīdzēt savām māsām atrast viņu senčus un izpildīt viņu labā tempļa priekšrakstus? Ņemiet vērā katras māsas apstākļus, kad pārdomāsi to, kā apmierināt māsu vajadzības. Jūs varētu ņemt vērā to, ka ģimenes vēstures darbs bieži var stiprināt jaunos, atgriezušos un mazāk aktīvos Baznīcas locekļus.
2. Kad tempļa un ģimenes vēstures darbs ir mierinājis mani izaicinājumos vai vadījis mani, pieņemot svarīgus lēmumus?

Vairāk informācijas var iegūt www.reliefsociety.lds.org.